

Boska dobroci

O Aniołowie, pokój kochający,
Z stępujcie z nieba, wraz z ludźmi płaczący;
Bo tego po nas, Bóg zmęczony srodze,
Chce w krwawej drodze.

Boska dobroci, uderz w serce moje
Łaską skuteczną, by obfite źródło
Łez wytrysnęły, nad Panem cierpiącym
Krzyż dźwigającym.

Niech te strumienie, które grzech głęboko
Zamulił w sercu, spławią nasze oko:
Bo inszych Jezus zmęczony tak srodze,
Nie chce w swej drodze.

Kruszcie się skały, padajcie krzemienie,
Użał się wszelkie nad Stwórcą stworzenie
Za nas cierpiącym. i zmarłym w srogości,
Dla nas z miłości.

Pieśń idąc do Stacji I

Po wielu krzywdach i obelgach Pana,
Zawziętość ludzka stawia przed tyrana;
Aby nań wyrok ogłosił wołają,
Zbawcy nie znają.

Obwinia Piłat niewinność istotną,
Na śmierć skazuje u wszystkich sromotną,
Żeby na krzyżu Bóg zawisł z łotrami
I złoczyńcami.

Pieśń idąc do Stacji II

Bierze Zbawiciel krzyżową machinę
Na Swe ramiona, która grzechów winę
Naszych znaczyła, chcąc przez tę Ofiarę
Znieść z ludzi karę.

Spieszy z ciężarem przy wielkiej ochocie,
By jak najprędzej na górze Golgocie
Staął i umarł za wszystkich grzeszników
I niewdzięczników.

Pieśń idąc do Stacji III

Ach duszo moja! cóżeś uczyniła?
Żeś krzyż tak ciężki na Pana zwała,
Pod którym z nagła na ziemię upada,
Sobą nie włada.

Żeby wstał prędko kaci nalegają,
Naśmiewając się nogą popychają:
Żaden upadku Zbawcy nie ratuje,
Ani folguje.

Pieśń idąc do Stacji IV

Postawszy na ziemi, gdy na Kalwarią
Zwróci się Jezus, postrzeże Maryją,
Matką kochaną, ta ku niemu drżąca
Idzie płacząca.

Wejrzą na siebie, nie mówią ni słowa,
Dla żalów ciężkich ustała wymowa:
Same w nich słyszać głębokie wzdychania,
Jęki i łkania.

Pieśń idąc do Stacji V

Boleść z żalnością, że się wraz złączyły,
Jezusa w siłach ciężko osłabiły:
Tak, że już krzyża dalej nieść nie może,
Któż mu pomoże?

Pomóż człowiecze dźwigać krzyża Panu,
Wszak to dla twego szczęśliwości stanu:
Przyłącz się chętnie do Cyrenejczyka,
Za pomocnika.

Pieśń idąc do Stacji VI

Nie tak rześisty sok z grona wyciska
Prassa, jako krzyż, gdy Pana przyciska:
Twarz świętą broczy krwią z potem
zmieszana,
Od złych ze oplwaną.

Na co żałosna patrząc Weronika,
Ociera Pańską twarz, wzięwszy ręcznika:
Tę wyrażoną w nagrodę uczynku,
Ma w upominku.

Pieśń idąc do Stacji VII

Postąpi dalej, niosąc krzyża brzemie
Jezus kochany, wtem padnie na ziemię:
W bramie sądowej drzewem obalony,
Leży zemdlony.

Leje się źródłem krew z najświętszej głowy,
Gdy krzyż uderzył o wieniec cierniowy:
Stąd nowa boleść Jezusowi memu
Na pól żywemu.

Pieśń idąc do Stacji VIII

Zacne Matrony na ten widok nowy
Zapatrując się, a nie mogąc słowy
Żalu wyrazić, łzy obficie leją,
Wszystkie truchleją.

Cieszy je Jezus, nad własną osobą
Nie każąc płakać, chybaby nad sobą,
I nad synami, za których swawole,
Cierpi te bóle.

Pieśń idąc do Stacji IX

Gdy dalej krzyża nieść w mdłości nie zdoła
Jezus zraniony, a hałastrą woła:
Postępuj prędzej na miejsce karania,
Bez omieszkania,

Upadłszy ciężko, już to po raz trzeci,
Niby Cedr wielki gdy z Libanu leci,
Stęknie na ziemi, krew się z ran dobywa,
Hojnie wypływa.

Pieśń idąc do Stacji X

Już staną Jezus na górze Golgocie,
Gdzie go złość katów ku większej sromocie
Z szat obnażyła, skąd się Jezus wstydzi,
Lud z niego Szydzi.

Podaje ocet żółcią zaprawiony
Ustom Jezusa, by wypił spragniony,
Częstuje rzesza, nagli do spełnienia
Dawcę zbawienia.

Pieśń idąc do Stacji XI

Obnażonego o krzyż uderzają,
Złośliwi kaci, litości nie mają:
Ciagną za nogi, ręce, bez ochrony,
Jak w lutni strony.

Dziurawią dłonie i nogi gwoździami,
Bijąc w nie silnie ciężkimi młotami:
Krew się obficie leje z każdej rany,
Jako z fontanny.

Pieśń idąc do Stacji XII

Podnosi z krzyżem Jezusowe ciało,
Które się zewsząd krwią najświętszą zlało,
Stawia je wpośród dwóch łotrów, w dół skały,
Lud zbyt zuchwały.

Patrzy na wszystko Matka Boska z Janem,
Ta nad swym Synem, ten płacząc nad Panem,
Że tak okrutnie na krzyżu rozpięty,
Kochanek święty.

Pieśń idąc do Stacji XIII

Już dług wypłacił śmiercią Pan na drzewie,
Za grzech nieszczęsny w Adamie i Ewie:
Zdejmują ciało, nie bez łez wylania,
Do pochowania.

Matka bolesna, mając na swym łonie
Syna zmarłego, niema we łzach tonie:
Płacze, narzeka, ręce załamuje,
Rany całuje.

Pieśń idąc do Stacji XIV

Obmywszy Ciało Jezusowe łzami,
Matka stroskana, z świętymi uczniami
Niesie do grobu i w nim ze czcią składa,
Mdlejąc upada.

Cna Magdalena, że jej we łzach mało,
Skrapia olejkiem woniejącym ciało:
Jęczy jak gołąb, że nadspodziewanie
Traci kochanie.

Pieśń idąc do Najświętszego Sakramentu

Płacz i ty duszo, wszak ta śmierć dla ciebie,
Żebyś wiecznością żyła z Bogiem w niebie;
Żałuj za grzechy, proś o zmiłowanie:
Odpuść mi Panie.